

משך חכמה פרשת וזאת הברכה פרק לג פסוק ב

(ב) ה' מסיני בא. ספרי (פיסקא שמג): (מגיד הכתוב) שכשפתח משה (לא פתח לצרכם של ישראל תחילה) עד שפתח בשבחו של מקום. (משל למה הדבר דומה, לליאטור שהיה עומד על הבימה, ונשכר לו לאחד לדבר על ידיו, ולא פתח בצרכי אותו האיש תחילה עד שפתח בשבחו של מלך תחילה...), ואף שמונה עשרה שתקנו חכמים הראשונים (שהיו ישראל מתפללים) לא פתחו בצרכיהם של ישראל תחילה עד שפתחו בשבחו של מקום (שנאמר: הא - ל הגדול הגבור והנורא) קדוש אתה (ונורא שמך) ואח"כ (מתיר אסורים ואח"כ רופא חולים - עכ"ל הספרי). ומה שאנו אומרים בעשרת ימי תשובה לאמר "זכרנו לחיים... וכתבנו בספר החיים", הכל הוא לשבח השי"ת, וכמו שאמר דוד (תהלים קטו, יז) "לא המתים יהללו י - ה". וכן הוא אומר (שם ל, י) "מה בצע (בדמי ברדתי אל שחת) היודך עפר". ולזה אמר "וכתבנו... למענך א - להים חיים", על פי מה שבאר ר' נסים גאון במפתח על מאמרם ז"ל 'משה החייתני', יעויין שם. ולכן אין מזכירים בשלוש ראשונות רק "לחיים" לבד, ולא "לחיים טובים". שזה רק בקשת צבור, שאם יהיו חיים גם כן יש המפרסמים מציאות השי"ת האחד. ושלוש אחרונות מדברים בזה כמו שכתבו בתוספות סוף פרק אין עומדים. ויעויין מה שכתב בטור בשם ר"מ מרוטנבורג. וכן אם יהיו בחיים, אז אף אם אינם טובים, גם כן יברכו שם השי"ת, כמו שאמרו הן הן גבורותיו, שה אחת בין שבעים זאבים וכו'. וכן אמרו: אם חסד לך אשירה אם משפט (אשירה):